

■ На экранах

ПРАЕХАЦЦА ПА САКРАМЕНТА

Здавалася б, без прэтэнзій, але вельмі тонкая і пшчотная карціна Грэты Гервіг «Лэдзі Бёрд» сёлета атрымала адразу некалькі намінацый на прэмію Оскар, у тым ліку як патэнцыйны «найлепшы фільм», а ў гэтыя дні ідзе ў сталічным пракаце.

Тут няма той філіграннасці сапраўднага творца мастацтва, як у «Форме вады» Гільерма дэль Тора, што ў выніку атрымала галоўную статуэтку. Ці асноватворнага духу змагання, асабістай трагедыі і магутнай сацыяльнай падаплёкі, як у карціне «Тры білборды на мяжы Эбінга, Місуры» Марціна МакДоны — галоўнага фаварыта на атрыманне Оскара. Затое ёсць быццам бы не маштабная, але поўная супярэчнасцяў і тэма сталення вучаніцы старшых класаў кансерватыўнай каталіцкай школы. І мары пра Нью-Ёрк. І падсвядомая любоў да невялікага, але роднага горада Сакрамент.

Крысціна Макферсан (Сірша Ронан), якая жадае называць сябе Лэдзі Бёрд, вучыцца ў апошнім класе і блукае ў спробах знайсці сябе. Гэта час бунтарства, непараўнення з бацькамі, закаханасцяў, вялікіх мар і фарміравання прырытэтаў. Пакуль што прырытэты галоўнай гераіні базуюцца на сацыяльным самасцвярджэнні па катэгорыі фінансавага дастатку — яна саромеецца старой бацькавай машыны і просіць высадзіць за квартал ад школы; хоча набываць глянцавыя часопісы, а эканомная маці ёй у гэтым адмаўляе; марыць жыць у вялікім доме элітнага раёна і выбірае ў ім свае любімыя збудаванні. Нарэшце, пасля

заканчэння школы Крысціна шалёна жадае з'ехаць з Сакрамент і вучыцца ў Нью-Ёрку.

Гэтае адчайнае жаданне любымі спосабамі трапіць у гушчу падзей у фільме Грэты Гервіг не з'яўляецца беспадстаўнай марай пра вялікі горад, а хутчэй базуецца на імкненні збегчы ад таго, чаго Лэдзі Бёрд саромеецца. Невыпадкова ў сюжэце галоўную гераіню акружаюць сяброўкі з багатых сем'яў, якія не строяць вялікіх планаў і не супраць пайсці вучыцца ў найбліжэйшы каледж. Невыпадкова Крысціна настойвае на сваім «сапраўдным» імені і просіць называць сябе Лэдзі Бёрд, як бы адсабляючы сябе ад наваколля, з якога хоча збегчы. І невыпадкова яна хлусіць пра сябе, каб стварыць хоць і несапраўдны, але больш прыемны кантэкст яе жыцця ў Сакрамент.

«Лэдзі Бёрд» — гісторыя пачатку гэтага тысячагоддзя, і хоць падзеі фільма адбываюцца ў недалёкім мінулым, колеры і сама эстэтыка ствараюць адчуванне, што мы трапілі ў нейкае адрознае ад нашага вымярэнне — іншыя часы альбо, што больш магчыма, чыйсьці ўспамін. Натуральна, праз фільм «Лэдзі Бёрд» мы трап-

Мегаполіс дае магчымасць усвядоміць любоў да роднага горада

ляем у мінулае самой аўтаркі: Грэта Гервіг нарадзілася ў Сакрамент, яна вучылася ў коледжы ў Нью-Ёрку, колеры сімволікі якога паўтараюцца ў карціне, і, напэўна, перажывала нешта падобнае да пачуццяў галоўнай гераіні. Гэта аўтабіяграфічнасць, дарэчы, і ёсць галоўная прычына, чаму «Лэдзі Бёрд», акрамя іншых вартасцяў, заслугоўвае поўнага і безагаворачнага даверу.

У выніку карціна расказвае не пра мары жыць у Нью-Ёрку, а пра слепату жадання з'ехаць з Сакрамент, усвядоміць якую можна толькі дасягнуўшы мэты. Галоўная гераіня трапляе ў мегаполіс, і толькі тут мы можам зразумець дзіўнае перамяшчэнне акцэнтаў у пачатку фільма — з галоўнай гераіні на яе маці, якую незабыўна сыграла Лоры Меткаф. Дык вось, мы бачым, як Марыян Макферсан працяджае ваколцы Сакрамент — некалькі планаў, блікі сонца, чыстае неба, не надзвычайныя, але, па ўсім відаць, любімыя віды, няное замілаванне.

А ўжо ў канцы галоўная гераіня Лэдзі Бёрд прыехала ў Нью-Ёрк, стала Крысцінай, бо адсабляючы сябе ад наваколля больш няма патрэбы, схадзіла ў касцёл, што адсылае да каталіцкай школы, і ўспомніла, як гэта — ехаць на машыне па Сакрамент, бачыць блікі сонца, любавяцца роднымі краёвамі. І нарэшце, усвядоміла.

Спасылаючыся на аўтабіяграфічнасць, можна меркаваць, што ў будучыні галоўнай гераіні будзе намінацыя на Оскар. А яшчэ больш далёкая будучыня Крысціны адбываецца ўжо цяпер.

Ірэна КАЦЯЛОВІЧ

Даты

Падзеі

Людзі

29 САКАВІКА

1569 год — беларускі друкар Пётр Мсціславец заснаваў у Вільні друкарню з кірылічным шрыфтам (у 1582-м гэта друкарня перайшла да братоў Кузьмы і Лукаша Мамонічаў, у 1625 годзе — да манахаў-базыльян).

1579 год — зацверджаны прывілей Стэфана Баторыя, у адпаведнасці з якім езуіцкі калегіум, заснаваны ў 1570-м, ператвораны ў Віленскую акадэмію (што давала права прысвойваць вучоныя ступені, мець выбарную адміністрацыю, правы ўласнай юрысдыкцыі). Першым рэктарам акадэміі быў П. Скарга. У сувязі са спыненнем дзейнасці ордэна езуітаў акадэмія перайшла пад апеку Адукацыйнай камісіі, якая пераўтварыла яе ў вышэйшую навучальную ўстанову новага тыпу, з 1781 года — Галоўная школа ВКЛ (рэктарам прызначаны М. Пачобут-Адлянцікі, які займаў гэтую пасаду больш за 20 гадоў).

1900 год — нарадзіўся (г. Масква) Уладзімір Уладзіміравіч Корш-Саблін, беларускі кінарэжысёр, заслужаны дзеяч мастацтваў Беларусі, народны артыст Беларусі, народны артыст СССР. Адзін з заснавальнікаў беларускага мастацкага кінематографа, у якім працаваў з 1925 года. Шмат гадоў быў мастацкім кіраўніком кінастудыі «Беларусьфільм». Асноўнае месца ў творчасці займалі фільмы гісторыка-рэвалюцыйнай тэматыкі з характэрнай романтичнай прыўзнятасцю, эпічнай шырынёй. Як рэжысёр дэбу-

таваў фільмам «У агні народжаная». Пастаноўшчык першага гукавога фільма ў беларускім гульнявым кіно «Першы ўзвод». Паставіў фільмы «Залатыя агні», «Пяюць жаваранкі», «Канстанцін Заслонаў» і інш. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі і СССР. Памёр у 1974 годзе.

1873 год — Леў Талстой пачаў працу над раманам «Ганна Карэніна». Жонка пісьменніка ўспамінала, што той раніцай Талстой выпадкова зазірнуў у томік Пушкіна і ўголас прачытаў радок «Госці з'яжджаліся на дачу...». «Вось як трэба пісаць!» — усклікнуў ён. Тым жа вечарам пісьменнік прынёс жонцы рукапісны лісток, на якім была хрэстаматыйная цяпер фраза: «Усё змяшалася ў доме Аблонскіх»...

1912 год — даследчык Антарктыды Роберт Скот зрабіў апошні запіс у дзённіку, не дайшоўшы некалькі кіламетраў да сваёй базавай станцыі.

1973 год — завершаны вывад узброеных сіл ЗША і іх саюзнікаў з Паўднёвага В'етнама.

1996 год — у Маскве падпісаны Пагадненне аб Мытным саюзе паміж Расійскай Федэрацыяй, Рэспублікай Беларусь, Рэспублікай Казахстан і Кыргызскай Рэспублікай і Дагавор аб паглыбленні інтэграцыі ў эканамічнай і гуманітарнай галінах (у 1998 г. да пагадненняў далучылася Рэспубліка Таджыкістан). 10 кастрычніка 2000 года кіраўнікі гэтых краін падпісалі ў Астане Дагавор аб пераўтварэнні Мытнага саюза ў новую міжнародную арганізацыю «Еўразійская эканамічная супольнасць» (ЕўрАзЭС).

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	6.50	19.40	12.50
Віцебск —	6.39	19.30	12.51
Магілёў —	6.40	19.30	12.50
Гомель —	6.38	19.25	12.47
Гродна —	7.06	19.55	12.49
Брэст —	7.08	19.54	12.46

Месяц

Першая квадра
24 сакавіка.
Месяц у сузор'і Дзевы.

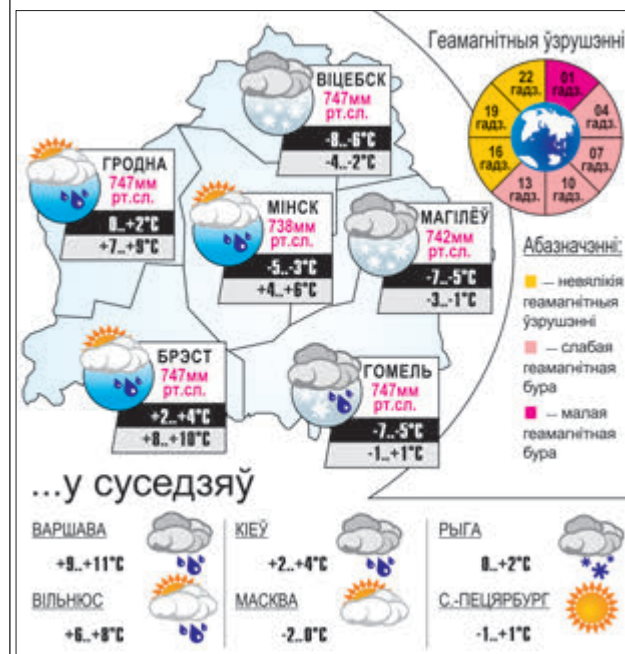
Імяніны

Пр. Аляксандра, Трафіма, Юльяна, К. Амаліі, Віктара, Кірылы, Яўстаха.

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

ЗАЎТРА

УСМІХНЕМСЯ

Хутчэй бы лета. Так хочацца ўжо ў распіленым пухавіку пахадзіць.

На карпаратыве метэа-ролагаў было ад 15 да 20 гасцей, месцамі да 25.

Жонка — мужу:
— Ты зноў ляжыш на капапе?!
— Затое ты заўсёды ведаеш, дзе мяне можна знайсці!

Мужыкі — вельмі вытрыманыя людзі.

Напрыклад, варты мужыка выпадкова зайсці ў жаночае аддзяленне лазні і адразу крыкі, віск. А вось калі жанчына ўвойдзе ў мужчынскае аддзяленне? Цішыня і захапленне.

— Падкажыце, а на якім спатканні ўжо можна перастаць уцягваць жывот?..

